

Ved valg af materielleverandør må der derfor lægges vægt på, at det tilbudte materiel indgår i en modelserie, hvor der er gode muligheder for enten en successiv udbygning af de enkelte komponenter i anlægget eller for samlet udskiftning af materiellet med større modeller. Såfremt leverandøren alene kan tilbyde den sidste løsning, søges normalt sikret kontraktligt, at leverandøren skal tilbagekøbe det »forældede« udstyr indenfor en angivet periode.

Der henvises i øvrigt til besvarelse af spørgsmål b samt af det efterfølgende spørgsmål d.

d. i hvilket omfang allerede anskaffet materiel er udskiftet eller står over for udskiftning på grund af forældelse eller manglende udbygningsmuligheder.

Svar:

Den hastige udvikling på edb-området har medført og medfører stadig, at edb-materiel undergår en hastig teknologisk forældelse. Man må derfor regne med en kort afskrivningsperiode på materielanskaffelserne, fordi omkostningerne til vedligeholdelse og service på »gammelt« udstyr overstiger udgifterne ved en udskiftning til mere tidssvarende udstyr.

Samtidig forudsætter nyt udstyr ofte brug af færre personaleressourcer samlet set. På den ene side falder behovet for egentligt professionelt edb-personale. På den anden overtager almindelige brugere uden egentlig edb-uddannelse flere og flere funktioner fra gruppen af »professionelle« edb-folk.

Også dette forhold indebærer, at det hyppigt vil kunne svare sig økonomisk at udskifte edb-udstyret, selv om dette udfra en teknisk betragtning endnu ikke er »nedslidt«.

Som en »tommelfingerregel« gælder, at levetiden for et edb-system i gennemsnit er ca. 7 år. Perioden på 7 år svarer også til den maksimale periode, inden for hvilken maskinleverandørerne normalt vil garantere at yde teknisk service.

Der sker derfor en jævnlig udskiftning af allerede anskaffet materiel som følge af teknologisk forældelse.

Derimod er der intet, der tyder på, at der sker en uacceptabel stor udskiftning som følge af manglende udbygningsmuligheder, jf. svaret på spørgsmål c.

e. hvilke rationaliseringsgevinster der er opnået ved overgang til anvendelse af edb (herunder personalebesparelser).

Svar:

Til belysning af spørgsmålet foreligger visse redegørelser og analyser.

Den analyse, der bedst belyser spørgsmålet, er den af administrationsdepartementet til finansudvalget i maj 1985 afgivne rapport: »Cost-benefitanalyser af visse edb-systemer«. Heri analyseres rentabiliteten af 10 udvalgte edb-projekter, som udvalget har taget stilling til ved behandling af ansøgninger i årene 1979-81.

I rapporten konkluderes, at 4 ud af de 10 systemer må bedømmes som rentable alene ud fra målelige costs og benefits. For 5 systemer afhænger den samlede rentabilitet af den vægt, man tillægger de ikke-målelige costs og benefits, medens 1 må bedømmes som urentabelt med den aktuelle udnyttelsesgrad.

En del projekter finansieres idag via den såkaldte »investeringspulje«, som administreres af finansministeriet. For finansåret 1986 udgør puljen 253 mill. kr.

Ved ansøgninger om træk på denne pulje kræves af den ansøgende institution, at der foretages en beregning af det påtænkte systems rentabilitet således, at alene projekter, som kan udvise en intern forrentning på mindst 7 pct., godkendes.

I øvrigt ydes finansieringen som lån ved, at det trukne beløb skal tilbagebetales i form af reduktion af institutionernes bevillingsramme over en periode på normalt 5 år.

En stor del af de edb-investeringer, der foretages i disse år, er investeringer i moderne kontorteknologi. I finansministeriets budgetredegørelse for 1987 er der refereret en række udenlandske undersøgelser, som belyser mulighederne for at rationalisere administrative